

det Antal Skibe, som gaar af, ved et mindre Beløb til Nybygninger. Ingen skal være villigere end jeg til at være med til noget saadant. Den højtærede Minister fremhævede navnlig Norge og Sverige, men det er ikke vort Argument, thi vi kunne ikke sammenligne os med andre Lande, vi maa tage vort eget Standpunkt, og det har steds fra Folketingets Side været, at man ikke vil have større Panzerfibe af den Type, som de have i andre Landes Flaader, men at man vilde have mindre Panzerfibe til omkring de 3 Millioner — undertiden over, undertiden under —, som kunne deltage i Rystforsvaret her i Landet. De øvrige Bemærkninger, der fremkom, hele den historiske Fremstilling, det ærede Medlem for Randers Amts Afd. Balgfreds (Neergaard) gav til bedste, skal jeg ikke komme ind paa. Den falder jo sammen med den Fremstilling, jeg gav dels af Søværnsloven og dels af de faktiske Forhold.

Neergaard: Til det ærede sømilitære Medlem, det sagkyndige Medlem for Frederiksberg (Bojesen), som nys talte (Ufbrydelse) — ja, jeg fremhæver, at det ærede Medlems Krav paa Sagkundskab jo sikkert maa ligge deri, at det ærede Medlem har tjent i Marinen —, skal jeg kun bemærke, at jeg tror dog, at det var at gaa noget for vidt, naar det ærede Medlem vilde hævde, at det at bevilge et mindre Skib af „Stjold“-Typen, vilde være omtrent noget lignende, som at man til Hæren vilde bevilge gamle Mustedonmere i Stedet for Bagladegeværer. Jeg maa protestere mod en saadan Bemærkning. Det er en fuldkommen urimelig Nedsættelse af et Skib som „Stjold“, som vi, som sagt, fra den mest sagkyndige Side for ganske faa Aar siden her have hørt betegnet som et i alle Maader godt og hensigtsmæssigt Skib for vort Rystforsvar. En anden Bemærkning af det ærede Medlem maa jeg ligeledes protestere imod. Han vilde gøre gældende, at paa Grund af de stigende Priser maatte Befordringen ved Sømateriel nødvendig gaa i Vejret. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret deri. Priserne ere som bekendt ikke stegne paa det Materiale, som anvendes i Sømateriel (En Stemme: Jo!). Ja, der har i det lange Løb, det tror jeg, man kan godtgøre af et hvilket som helst statistisk Materiale, man tager for sig, været en Synken i Prisen paa de Materialier, her er Tale om. Der kan maaske være enkelte Punkter, hvor der har været Stigning, men i Hovedsagen, i det lange Løb, har der været en Synken. Naar det ærede Medlem bebrejdede os, at vi blandede os i de tekniske Detailler, siger jeg, at netop i

den Henseende staa vi fuldstændig bodelfri, det er netop det, vi ikke gøre, vi henstille til Ministeren at bygge et Skib af „Stjold“-Typen, og hvis det findes mindre hensigtsmæssigt, da at bygge mindre Sømateriel. Vi paatvinge ikke Ministeren nogen bestemt Type. Det ærede Medlem udtalte en mærkelig haard Dom om „Tordenstjold“. Jeg tror ikke, den vil blive understreven af den højtærede Minister eller af dem, der her i Tinget være med til at forhandle om og vedtage denne Type. Det var netop en meget væsentlig Forbedring, der blev indført, og Ministeren var jo selv med til denne Gennemførelse af Dækpanzer, saa vidt jeg ved, jeg er i øvrigt temmelig usagkyndig paa det Punkt, men det fremgaa jo af de Forhandlinger, der blev førte derom. Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at det er absolut ikke lykkes ham at godtgøre, at Folketinget siden 1875 har stemt for Skibe til over 3 Mill. Kr. Jeg synes, den ærede Ordfører var overmaade uheldig i den Del af sin Argumentation. Jeg har uimodsigelig godtgjort, at Folketinget aldrig har stemt for at paabegynde Skibe til over 3 Mill. Kr. Det har stift og haardt holdt derpaa og ført det igennem over for de andre Faktorer. At Bevillingerne til Skibe bleve overstredne og kom til at koste mere end kalkuleret, er virkelig ikke Folketingets Fejl, og naar den ærede Ordfører vil gøre Folketinget medansvarlig derfor ved at sige, at Folketinget dog har stemt for Fortsættelsesbevillinger, er det absolut intet Argument. Hvad skulde Folketinget gøre, fordi Bevillingen til „Svar Hvitfeldt“ blev overstreden? Skulde man lade det staa hen som et Brag til evige Tider og ikke fuldføre Skibet? Nej, der var selvfølgelig ikke andet at gøre for Folketinget end at stemme for de nødvendige Fortsættelsesbevillinger og gøre det færdigt, det var alle Partier enige om, Men det skal staa fast, at Folketinget har gjort alt, hvad det formaaede for at gennemføre Skibe under den Grænse. Den ærede Ordfører mente, at der laa en Fare deri, at vi fik flere mindre Skibe og mindre Sømateriel. Da Folketinget, efter hvad jeg har citeret her fra Forhandlingen og Betænkningen over Forslaget om Søværnets Ordning, staa fuldstændig frit over for den Tidsgrense, inden for hvilken de større Skibe skulle bygges, kan man ganske trostigt se paa, om Bygningen af større Skibe skulde blive opsat nogle Aar. Derved kommer man ikke til at lægge noget virkeligt Pres paa Folketinget, det staa ganske frit i denne Sag. Endelig vilde den ærede Ordfører gøre gældende, at det at stemme for „Stjold“